

- Verhaal uit de Prehistorie -

Ik neem jullie graag mee terug in de tijd. Helemaal tot in zomer/najaar 1970.

Het grasveld grenzend aan waar de VanAllenstraat en de Canaveralstraat elkaar snijden. Gelach, geschreeuw en gejuich stijgen omhoog tot boven de daken van de huizen uit. Tot in de wijde omtrek hoorbaar. Vanuit sommige huizen aan de VanAllenstraat kijken nieuwsgierige buurtbewoners vanachter hun vitrage naar het luidruchtige groepje jongens. Ze zijn met voor die tijd iets heel vreemds bezig in Krommenie. Maar het plezier spat er zo te zien wel vanaf. Ze spelen een spel op het grasveld. Dat is wonderbaarlijk genoeg geen voetbal, geen stand-in-de-mand of verstoppertje. Er is wel een bruine bal te zien, maar die is heel klein. En hard, te oordelen naar het unieke, onmiskenbare en hartverwarmende geluid van hoe het geraakt wordt door een houten knuppel. De bal vliegt weg en de jongens beginnen te rennen. Sommigen om de bal te proberen te vangen met vreemd uitziende overmaatse leren handschoenen en anderen rennen zomaar van de ene boom naar de andere of naar een opgerolde jas ergens op het gras. De bal wordt heen en weer gegooid vergezeld met het nodige geschreeuw. "Je bent uit!" "Nietes, ik ben safe!"
Vaak kwam ik thuis met lastige grasvlekken op mijn broek, lastig voor mijn moeder. Maar ze smolt als ze mijn blijde blik zag waarmee ik thuiskwam.

Zo gaat het al weken achtereen als de jongens elkaar 's middags na school treffen op het grasveld. De groep wordt gaandeweg steeds een beetje groter met nieuwe participanten.

Er komen een paar vaders kijken af en toe. Ze raken aan de praat. Over hun jongens en over waarmee ze bezig zijn. De broertjes Hans en Eddy Soepnel van de Van Allenstraat. Fred Ernsting van dezelfde straat. José Stolting van het Wostokplein. Eduard Catsburg, de oudere broer van Ronald, van de Whitestraat en nog een paar. Er waren er steeds meer, sommige namen weet ik nu niet meer. Het is echt al bijna vijftig jaar geleden. Excuus als ik toch een paar belangrijke namen vergeten ben. Heel kleine broertjes stonden aan de kant om te kijken en te smeken of ze misschien ook al mee mochten doen. Ik was toen negen jaar oud. Ik zat destijds op de enige honkbalclub in de Zaanstreek, ODIZ. Maar dat was aan de andere kant van de Zaanstreek. Ik mocht elke week een of twee keer meerijden in een witte VW-kever daarheen met een aardige mijnheer uit het dorp naar training of wedstrijd (toen kon dat nog gewoon zonder al teveel angst).

De vaders Catsburg, Ernsting, Soepnel, Stolting en misschien nog een enkeling kwamen in gesprek met de heer Fokke Jelsma, van verderop om de hoek – de Gagarinstraat. Hij was gymleraar in Krommenie en een bekende speler van de Haarlem Nicols, de grote gerenommeerde honkbalclub in Nederland.

Ik was destijds te klein om er het precieze van te weten. Maar er kwamen gesprekken van die vaders bij elkaar thuis van. Dat heeft geleid tot mooie plannen en ook tot een nog mooiere uitkomst. De oprichting van de tweede honkbalclub in de Zaanstreek. Helemaal aan de andere kant, tegenover ODIZ in Zaandam. Uit Krommenie, de '**Cromtigers**'! 'Geboren' op 13 april 1971. En ik werd ook trots lid natuurlijk. Ik was net tien jaar geworden en ik zat in een van de eerste jeugdteams samen met een paar van die jongens waarmee ik al tijden op het grasveld speelde. Zie de foto hierna.

Soms kom ik nog langs het grasveld aan de VanAllenstraat en voel dan een diepe emotie in mijn borst opwellen. Daar ligt wat mij betreft de geboortegrond van onze geliefde club. Dit jaar vieren wij het vijftig-jarig bestaan! Helaas tijdens de Corona-crisis. Dat zal ons niet stoppen!

Ik toast samen met jullie op de volgende vijftig jaar! Op naar de HONDERD! Proost!

José-Juan Stolting – Krommenie 29-01-2021

Jeugdteam Cromtigers 1971

(niveau MC Bakker of Bleesing, vernoemd naar de beroemde grondleggers van het honkbal in Nederland)

Boven van links naar rechts: Sander..?.., Hans Soepnel, Fred Ernsting, *batboy* Marcel Soepnel, Peter Welsink.
Onder van links naar rechts: Arnoud Supèr, Tom Boormeester, Onno Boormeester, Eddy Soepnel, Martin Plas,
en ondergetekende José-Juan Stolting

Google Maps: 52.50719104954271, 4.753083621656306